ԹԻՒ 485 Է. ՏԱՐԻ ԵՐՋԱՆ Ա. 1875 24 ՄԱՑԻՍ ՇԱԲԱԹ

ՏԱՐԵԴԱՐՁ

Վաղը՝ որ է մայիս 25, Ազգային Սահմանադրութեան հնգեամեայ տարեդարձի հանդէսը՝ նախորդ տարիներու սովորութեան համաձայն պիտի կատարուի Հիւանիւաք նկելեւէի դաշտավայրին մէջ։

Հանդէսը պատկառելի և Հայ ազգին վայելուչ պատուաւորութեամբ կատարելու համար՝ արդէն Պէյքօզի թաղական խորհրդոյ յայտագիրը ծանուցուած է։ Կը մնայ միայն Հայ երիտասարդութեան ջակցութիւնն որ՝ ինչպէս ուրիշ տարիներու մէջ ալ յայտնած է, յուսամք թէ այս տարի ևս պիտի հաճի հանդէսն աւելի վայելուչ և ակնածելի ընելու համար, Հայ-պարերդութեանց և երդերու ընտրութեանց նախանձախնդիր հանդիսանալ՝ օտարախորթ սովորոյթքն ու ներկայացմունքն իր ձեւերէն և չարժմունքներէն դուրս ձգելով։

Այս հանդէսը որ բոլորովին ազգային է, բարոյապէս առնելով՝ սրբազան տաճար մը կը համարուի, ուր ազգութիւնը պիտի խընկարկուի և սիրոյ համբուրիւ գրկախառնութիւնները տեղի պիտի ունենան, ուստի՝ անտարակոյս եմք որ՝ բոլոր թաղերու Հայ-երիտասարդք վաղը մեկտեղ գալով ճշմարիտ և անկեղծ զգացմամբ թև ի թև մտած և սիրտ սրտի տուած, միութեան և սիրոյ տուրք ուխտը կենաց բաժակներու առթիւ պիտի տօնեն վոխադարձ։

Նաև տարակոյս չունինք որ՝ ինքզինքնին օտար համարելով ի հեռուս թափառողք և սա ընկերական պարտուպատշաճ յարաբերութենէն զրկուած խել մը պաշտօնական անձինք ալ՝ նախապաշարման յաղթելով պիտի գան մասնակցիլ անխտիր ի պար և ի խնդութիւն, քանի որ Հայկական դրօշը հայրենի հողմով կը ծածանի սոյն միութեան դաշտավայրին վրայ։

Վաղուան օրը նուիրական օր մ'է Հայոց համար որ՝ 15 տարիէ ի վեր անընդհատ կը

կատարենք և պիտի կատարենք նաև յաւիտեան. վասն զի այս այն վերկարար օրն է յորում Օսմանեան բարեխնամ կառավարութեան առջև ազգ հաւատարիմ ճանչցուելով, սահմանադրական ազգայ շարքին մէջ ալ, իբր սահմանադրական ժողովուրդ ընդունուած ենք և կը վայելենք հաւասարապէս սահմանադրութեան օգտաւէտ յառաջադիմութիւնը։

ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ ԴԱՍ ՄԸ

Մենք քանի տարիներէ ի վեր փանոսեանի քօնսէրվատուարութեանը նկատմամբ ինչ որ պէտք էր և ինչ որ պարտքերնիս էր՝ գրեցինք, որպէս զի ետ կեցնենք տա մարդը իր այս հետաւած անվայել և ըստ ինքեան ընթացքէն, ո՛չ այնքան զինքը՝ որքան առաւել իր խնամոցը յանձնուած այն խեղճ աղջիկներուն պարկեշտութիւն և պատիւը խնայելնուս համար, քանի՛ քանի անգամ կրկնելով իրեն թէ վարժարանի մը մէջ գտնուող աշակերտուհեաց երբէք ներելի չէ թատերաբեմներու վրայ տեսնուիլը, և թէ օր մը չէ նէ օր մը անշուշտ խայտառակութիւն մը պիտի ելլէ ևլն. ևլն։

Իսկ փանոսեան առանց մեր բարեկամական խրատներուն ականջ կախելու, ո՛չ միայն յամառեցաւ իր այդ ընթացքին մէջ, այլ աւելի առաջ անցնելով սկսաւ ալ իր քօնսէրվատուարութիւնը խեղ մը գաճաճներուն անմիտ խոհրդոյը համամիտ ամէն դիշերի հեծցնել, մեզի և ուրիշներուն դէմ հայհոյելով, նախատելով, և անլուր թշնամանքներ տեղալով։

Սակայն տեսնուա՞ծ բան է աշխարհիս վրայ որ սանկ յանդուգն ու անպատկառ անխոհեմութիւն մը ուշ կամ կանուխ իրեն արժանի պատիժը չը կրէ։

Ահաւասիկ ժամանակին մեր ըրած գուշակութիւնները այս անգամ Գատըդիւղի մէջ տուած քօնսէրներովը կատարեալապէս հաստատուեցաւ, որոնք, անթիւ անհամար հրաւիրատոմսերով և նաւամատոյցին վրայ անցնողին դարձողին յայտարարութիւններ տրուելով, հազիւ հաղ առաջին դիշերը 20 հոգի (հանդերձ ձրիներովը)։ երկրորդ դիշերն ալ ընդամենը 3 հոգի հանդիսատես ունեցան — սուտ կամ կատակ չը հասկնաք այս բսածնիս, ճիշդ այսպէս է, զոր որու որ վրս տահութիւն ունիք նէ՝ անոր հարցուցէք — իր բոլոր ակնկալութեանն հակառակ։

Ձենք ուզեր հոս՝ սոյն ներկայացմանց մէջ փանոսեանի կրած խայտառակութիւնները մի առ մի յիշատակել, որովհետև իր այժմու վիճակը իրաւամբ ցաւակցութեան արժանի է։ Բաւական կը համարինք մինակ Հայտար–բաշայի չոգենաւուն մէջ, իւր երեսնից խմբովը յուսահատ պոլիս վերադարձած առենը, ծովուն վրայ պատահած չըսենք խայտառակ՝ այլ աղէկտուր և ցաւալի մէկ դէպքը պատմել։

Փանոսեան երբ իւր երեսնիցը հետ չոգենաւ կը մտնէ, հոն ալ մէկ քանի գաղղիացիներ կը գտնուին, որոնք ո՛վ գիտէ ի՞նչ առիթէ դրդռուելով, ցոյց տուած վարմունք նին որպէս թէ աղջկանց խօսք նետել կը հասկցուի։

Փանոսեան ալ արդէն գատըդիւղի մէջ իր գտած ձախորդ ընդունելութենէն կիրքի եկած ըլլալուն, ա՛լ համբերութիւնը կը հատնի և իր սովորական էրնեաղ ոճովը կ՚սկսի յիշեալ գաղղիացիները յանդիմանել։ Գաղղիացի տաքգլուխ երիտասարդայ մէկն ալ փանոսեանի ըրած այս ծանր խօսքերը չը կըլլելով, ձեռքի պատռածը վերցնելուն պէս՝ իսկոյն փանոսեանին ճակտին անանկ ստուկութեամբ մը կ՚իջեցնէ, որ խեղճին գլուխը պալոնի պէս կ՚ուռենայ։ Ամօր վրայ չոգենաւուն մէջ խառնակուրում մըն է կը բրդի, գաղղիացիք մէկ կողմէն, փանոսեանի քովը գտնուող հայերը միւս կողմէն, պատառ, ատոռ, հովանոց՝ևն. իրարու դէմ վերցնելով, կ՚սկսին իրարու հետ կռուիլ, մինչեւ այն աստիճան որ չոգենաւը կամուրջը հասնելուն պէս, նաւապետն ոստիկանութեան զօրք կանչելով, կռուողներուն երկու կողմ

մի անձինքն ալ բռնել կուտայ և չիտակ Ղա-
լաթեայի վոյվոտան կը ղրկէ :

Աւելորդ է ըսելթէ այս կուռոյն մէջը խեղճ աղջիկներն ի՛նչ սրտադողներու մատնուե-
ցան :

Տեսա՞ր փանոսեան, համոզուեցա՞ր հիմայ փորձով թէ լեղուադար ու էյո-քեֆ մար-
դուն գլխուն ինչե՛ր կուգայ եղեր :

Ո՛վ կարծեցիր դուն եւրոպացիները, ո-
րոնցմէ օրինակներ բերելով ամեն օր ընթեր-
ցողներուդ դլուխը կը ճաթեցնէիր ; Հայե՛րը կարծեցիր ատոնք, որոնց դէմ անխղճաբար ամեն օր թերթիդ մէջ, հայհոյութիւն և նա-
խատինք չէր մնար որ չըթափէիր, տեսա՞ր հիմայ որ մէկ դաղղիացիի մը ծանր խօսք մը ընելուդ պէս՝ իսկոյն պաստօնը կերար գլխուդ, որ եթէ Հայոց դէմ ըրած հայհո-
յութիւններուդ ու թշնամանացդ համար ա-
սանկ մէյմէկ պաստօն կերած ըլլայիր նէ՝ ա-
կօրներդ անգամ չ'էր մնացած :

Գնա՛ դարձեալ Հայերուն համաար աղօթք ըրէ՛ որ վերհանձնաբար ներողամիտ գտնուեր են քու այն ցրի նախատինքներուդ, և յար-
դերնին ճանչնալով երախտադէտ գտնուէ անոնց :

ԿՏԱԿ ԳԱՐԱԿԷՕԶԵԱՆՑ

Մեծաւ բերկրութեամբ Հայրենիքի մէջ կարդացինք թէ՝ արժանայիշատակ Գարա-
կէօզեան եղբարք իրենց մահուընէն առաջ գիշերօթիկ աղջկանց վարժարան մը հաստա-
տելու համար ազգին 40,000 ոսկիի կտակա-
գրութիւն մեծ ըրեր :

Այս կտակը ամբողջ ազգին ընորհակալու-
թեանցը և յաւէտ օրհնութեանցը արժանի, օտարաց իսկ նախանձելի օրինակ մ'ըլլալու կտակ մ'է, որոյ նմանը շատ քիչ տեսնուած է ազգերնուս մէջ :

Անտասիկ այս կտակարար անձինքն էին որ ասկէ երեք տարի յառաջ փանոսեանի տուած դօնսէրներէն ձանձրացած՝ հրապա-
րակաւ իրենց կարծիքն յայտնեցին և փանոս-
եանի հրաւէրը մերժելով՝ նոյն նուիրատու-
ութիւնը՝ Մայր եկեղեցւոյ Տ· Սուքիաս հօր անօրինութեանը տակ գտնուող Ս· Լուսաւո-
չեան աղջկանց վարժարանին պարգեւեցին :

Թող տեսնէ՛ փանոսեան թէ՝ իւր թիւր ընթացքին չհաւանելով ետ քաշուողները՝ բա-
րեպաշտակ դործի մը համար ո՛չ թէ իրենց կենդանութեան ատեն լումանին չեն խնա-
յեր, այլ իրենց մահուընէն ետքն անդամ ամենամեծ գումարներ կը չնորհեն ի հաստա-
տութիւն և ի չինութիւն ազդին :

Աւրդէն ազդը Գարակէօզեան եղբարց աղ-
նուասրտութեանն ու հայրենասիրութեանը տեղեակ ըլլալով՝ այս առթիւ ալ աւելի հաս-
տատուեցաւ իր կարծեացը մէջ, քանզի կը-
տակակատար Գարակէօզեան Գրիգոր և Տիգ-
րան էֆէնտիք ի Պատրիարքարան դիմելով սոյն կտակին ժամ առաջ դործադրութիւնը պահանջեր են :

Հետեւեալ նամակը հրատարակելու խընդ-
նանօք մեր պատասխան բաժանորդներէն մին ղրկած ըլլալուն՝ անկողմնակալութեամբ հրատարակելով, մեր կողմանէ ալ ըլլուելիք դիտողութիւնը յայորդ չորեքշաբթի օրւան թերթին կը թողումք :

. . . Խմբագիր .

Բարեհռչակ Մամուլ լրագրոյդ 482րդ թիւ-
ոյն մէջ՝ Հայ-կաթոլիկաց երեսփոխանական ժողովոյն մէջ վերջին կիրակի օր եղած որոշ-
մունքներուն համարը տեսնալով, կարծեմ որ յիշեալ ժողովոյն ընթացքն ապօրէն են, վասն զի, նախ ննջեցեալ և հրաժարեալ ան-
դամակիցներուն տեղը ուրիշները այսինքն յայորդները չ'որոշած՝ գործոյ չարունակուի-
լը ընդհանուր դաստիարակեալ ազդերուն օրինաց դէմ է : Երկրորդ՝ խմբագրուելու կանոնագրութեան և խմբագրութեան հա-
մար կազմուած մասնաժողովոյն մէջ՝ արդի մասնաժողովոյն կամ յանձնաժողովոյն անդա-

մակիցներէն ոմանք անդամ որոշուեր են, և պաշտօնն ալ ընդուներ են։

Արդի յանձնաժողովոյն և խմբագրած կանոնադրութիւնը անաչառաբար քննելով, նոր կանոնադրութիւն մը պատրաստելու համար, պէտք էր, ըստ ամէն օրինաց, կազմել յանձնաժողով մը որուն անդամակիցք գումարելով արդի յանձնաժողովոյն անդամակիցներոմէն կրնային երեսից պաշտօնը կատարել։

Կաղօթեմ որ այս նոր մանաժողովն՝ իւրաքանչիւր եկեղեցական միաբանութիւններէն մանաւոր փոխանորդներ հրաւիրելով, ընդունելի կանոնադրութիւն մը պատրաստելու կարող ըլլան։

18/27 մայիս 1875 Ա. Պ. Ա.

ԹԷԼՓԵՋԷՆ ՎԵՐՑԱՒ ՀԱՐՍՆԻՔՆ ԱԺԸՆՑԱՒ

(Շարունակութիւն տե՛ս էջ 483)

— Աղ եէ՛տ պիր հիզմէթքեար թո՛ւթ. սու իչմէք իսթէրսին, իչտէ թէսթի պաչը ուճունտա տըր ալ ի՛չ, ուչաղընա՞մ եմր ետէյօրսուն։

— Էյ, բառտոն մուշու, աղնա՛տըգ. պու քիպրիւլիք սենտէ վարքէն, եարըն օ պիր կիւն իչէ, մտաչա պէյենմէյիպ պօշ կէզէ կէզէ սենտէ պէնիմ կիսլի պալըդճը օլուրսուն։

— Էյ տէ՛ տէ՛, կէնէ իրարու մ՚առնէք տաք, տունին մէջ իրիք ախպար չուն ու կատու էք դարձեր։

— Նէյէ՞ չուն օլույօրում պէ. տէօրթ թանէ հայճա, պէշ թանէ ֆրանսըզճա լադըրտը պիրմի իլէ պէնտէն պէօյի՞ք միւ օլտու, հիսապ էթսէմ պէն օնուն իքի եաչը օլուրում. օ քի՞մ, տահա գարը ալմադ իսթէյէն քիմ, պէն նըշանլանտըղըմ վագըթ 32 եաչընայըտըմ, էրքէյին թամ քէմալէթ վագըթը օթուզտա տըր տէրլէր։

— վայ, պէնտէ չիմոի օթուզում՞մը պէքլէյիմ, քէյֆին էյի՞ մի, կիւվէյինին եաչը 18 օլաճադմըշ տէյի տահա չիմոի սէօյլէտին, պէն 22 օլտում 23 օլույօրում, էվլէնսէմ այը՞պ մը . . .։

— Ը՜օ՛ տանա էվլէնմէ տէյէն վա՞ր մը . . . էվլէ՛ն ամմա գարը ալմադ իչին հազըրլըգ կէօրտի՞ւն միւ, էվլէնմէք գօլայ օլտա պուտիւիւն ուճուզլուղունտա իքի գարը տահա ալըրըմ, ուզագտան տավուլուն սէսի թաթլը կէլիր. էվլէնիրսէն հալինի կէօրիւրիւմ։

— Ա՛խ, պու նէ՞ միւշկիւլ հալ, հէր եանտան ադըսիլիք, հէր եանտան սիթէմ. պիրինէ ալէճագա էտէր ճանընտան գիյատէ սէվէրսին, մուավէնէթ էտիպ էվլէնտիրմէզլէր չունըար պիրպիրի իչին ֆէտտա օլույօրլար տէյիպ, պիր սաաթ էվվէլ պաշ կէօզ էթմէյէ չալըշմազլար. տիւյիւն ուճուզլանմըշ ըմըշ. եալընըզ տիւյիւնիւն ուճուզլուղու նէ՞ բարա էտէր, էթիտէ ուճուզլաթմալը, զավզավաթըտա. հայտէ տէյէլիմ քի, գարը ալմագ պէտիհավա օլտու, հաթտա պիր գարը տէյիլ եարըսընը վէրտիլէր օ գարըյը նա՞սըլ պէօլէմէլի, չօճուգլար էքմէք իսթէյինճէ նէ՞ վէրմէլի։

— կէօրտի՞ւն միւ, նասըլ եօլա կէլտին պարո՛ն. պիզիմ վագթըմըզտա էվլէնմէք բահալըյըտը ամմա կէչինմէք ուճուզ ուտու, չիմոի ուճուզ գարը վար տէյի էվլէնէնլէր չօղալաճագ ամմա ֆագըրլարըն սայըտը տա արթաճագ տըր։

— ֆա մեղա՛յ, քուկին ալ բէրաձագ հէմ լօտօս կը փչէ. հէմ փօրեագ. աէմին կըսէր կոր քի, պատվիրաքարանը եօլու ֆիզաճիներ տրեր է, հիմայ ալ եէրը քիւֆիւր կընես կոր։ կարգուելու չէ՛ս ա՛ ինչո՞ւդ պէտք։

— կարգուելու չեմ տէյի, նայէ պօյիս պարապար ախպար ունիմ. հիմայ սա հարսնիքի աժանութեան լախըրտըն չըլլար նէ սիրտը չէր եղար տէ լար եա՛. սանկները հարսնիքին սղութեանը վախտը զապթ ե-

ղած էին, հիմայ ածնութիւնը լսեցին նէ, ոտք ելան։ Վար պռպռանա սկսամ էթ։

— Քա էս անոր աղջիկ ունիմ, քրոջս աղջիկը կուտամ ամմա, 2 տարի պէ՛քէ՛ յէլու է քի տասվիրէ՛քը մնայ, տահա մախսըմ։

— Իչթէ դըսմէթին չըդոը, 2 սէնէ պէ՛քէ՛, սէնտէ իւքի սէնէ՛տէն էվվէլ դպրատունատան չըգամազսըն եա։

— Եա օն իչ եաչընտա էվվէնտիրմէ՛յօր տէ՛տին նէ՞ . . ։

— Նէնէ լաղըմ, օնու սէն պէնտէն պիլ, հէլպէթ պիր խախա տէրտէր պուլուրում, եա փարա եա տայադա պռակը էթտիրիրիմ օղուր կիտէր։

— Թրախտումասը վա՞ր մը. . . Հա քա, Մեբիկ տուտու . նշանածս փարայ ունի։

— Էյ աա չկյտէմ, ամմա ինձի կուդայ քի հօրը տունէն 3 քէսէ յի խըտար մէրաս ունի։

— Աատմ սէնտէ, անտար փարայով հարսնիքը պիտի չըլլար։

— Քա ո՞վ կառնէ՛ք կուտաք կոր. ես մարն եմ, տահա ձեզի լախըրտը չկյնար, ես թախքի վարշախս քէսէլի աղջիկ չի կտնամ նէ չեմ կարդեր. Թող ծառքս պադնեն տէ՞ ա նանկ տան։ Էմ անանկ սունթուրըս հարսնիք մը պիտի ընեմ քի աշխըրքին մատ խազնել պիտի տամ, հիչ չենէ հիչ չենէ, հարսընյուխս թէլփէչէն կէս օխայ ըլլալու է։

— Հա՛, հա՛, հա՛, վար ըլլայ նէ չըլա՞ը, 50 միրէմին ալ խայիլէս ամմա ան ալ պիտի չը կտնաս։

— Ինչո՞ւ, քիրայով չա՞տ . . չալս ըռէհին կը տնեմ կառնեմ։

— Քա էօյլէսի տէյիլ . . Թէլփէչէ եասագ, հի՞չ մի, հիչ գօնմայաճագ . . ։

— Նասը՞լ, նասը՞լ, նասը՞լ, Թէլփէչէ գօնմայա՛ճագ մը, արթըգ օրատա հալթ էթմիշլէր. կերչէ՛քտէնէ տիւնեատան առ նամո՞ւս տա մը դալգաը . . . զահէր կէլինին եիւզիւնիւ աչըպ չարհօղլարա մէղէ էտէճէյիմ։ Տիւնեա պիր եանա կէլսէ պէն օղլումա Թէլփէչէսիղ դըղ ալմամ։

— Քա տուտու, տուն ալ փէ՛ք խաւարեալ ես, Թէլփէչէն ի՞նչ է, չը նայի՞ս ֆրէնքները ինտոր հարս կըլլան կոր, մէկ ճերմակ վարդով մը. փէ՛ք ալ աղուոր ատէթ է։

— Տուն սուս քեզի լախըռտը չկյնար, կիտես հա՞, ես ախպարդ չեմ ըլմանիր, կելլամ խունտուռային Թէրսովը քիթդ բերանդ տիւմ տիւզ կընեմ։

— Է՛յ է՛յ, ես քեզ մեղա՛յ . . ինտոր կիտես նէ անանկ ըրէ։

— Զահէր քէսէյիս քեխեա ունիմ. կնքահարնալ 20 օխանոց մամ չի խրկէնէ խապուլ չ՛եմ ըներ։

— Կիւլմէմի Թուրթամայօրում պէ. . . քա՛ տուտու, օ պիլտիին ատէթլէր պիր հաֆթանըն իչինտէ պաթթալ օլտու, մասրաֆ օլմասըն տէյի, կնքահարըն խոթէտիի պօյտա մամ օլաճագ. մամ վրկիչէն հէմտէ ժամնա դալաճագ։

— Ը՛օ՛ կինով չուն, կէնէ իս տող մի հաներ, առտուանցով հետս էյլէնմի՞չ կ՛ըլլաս կոր, հիչ հարսին տունը մամ չի վառած կըլլա՞յ տիրացուներ չը բռնած կըլլա՞յ . . . այս օր երկնային չը կարդացած կըլլա՞յ . . . ։

— Հա ամմա, մասրաֆ կըլլայ կոր տէյի վերցուցեր էն . . .

— Ը՛օ՛ ինչիս մասրաֆն է, իս պանկըռ պանկըռ պօռացնել մի տար. 5 ղռ մասրաֆ պիտի ըլլայ տէյի 100 ղռ պիտի խայպ ընենք. էս նէչէ պիր հարսնիքներուն մամերուն խուռտան մամճի Հիւսէյինին 60–70 ղռ. ի ծախեր նեղ օրերս անցուցեր եմ։

— Էօյլէ ամմա, հիւանդանոցուտա տիւչիւնամէլի։

— Հիմայ Թէփէյիդ կուտէս հա՞. հիւանդանոցու տիւչիւնէճէյինէ՛ յինչ՝ ադչամա եէյէճէ՛ք եօք օնո՛ւ տիւչիւն . ։

— Տուտու սախան է. ճուր կուզէ՞ք . . ։

— Բերբերանէ խռպաթ պարպէ նատէ սա տավան մոխկ ըրէ՛, դուն ալ օլտուլճա հայ քրիստոնէ էս։

(Շարունակելի)

ՄԱՑԸՄ ԹԷՐԹԻՊԻ

(Շարունակութիւն տես էջ 480)

ՏԵՍԻՆ ԵՐԿՐԷ ԽՈՒՆ

Զիմէնլիք պիր եէրտէ բարթխի լքի մէճխիյէյ պէզիք թապիր օլունան կայէթ եյլէնճէլէ վէ կայէթ հէսապէ օյունու օյնամալը. չայէթ եէնիլիպ տէ բարալարը սուլայաճադ վագզթտա կէնէ մէրադ պասարսա, լուսթ պաշը հաֆիֆլէթմէք իչին, ճէպտէ, դօյնունտա մատէնէ տայըր աղըրլըքլար պըրագմայըպ, տէֆ էթմէնին չարէսինէ էյիճէ տիդգաթ իթմէլի:

ԹԷԿՊԻԼԷ ՀԱՎԱ ԽՈՒՆ

վագտա չօդ եէրլէր վար ամմա, էյէր հալու վագթին եէրինտէյիսէ, Ալէմտաղը, պէլըրկատ, Գօռու համամլարը հազըր, եօդ էյէր փարաճա նօգտանլըզըն վարըսա, բանկալթինին ճատտէսի թարաֆը վէք մինասիպ տիր, էյէր օրանըն հավասը տա սէրթճէ տիւշէրսէ, եէտիդուլէնին հավասը թէճրիւպէլի տիր. օ հէմ միլայիմ հէմտէ պիրապիր տիր:

ՆԷՂՆԷՍԻ ԲԱՆ ԱԼՄԱՔ ԽՈՒՆ

Սիւլիւքլէրին բահալըզըը վէ պէրպէրլէրիմիզին չօլըալըզը ամմէնին մալիւմու տիր: Պու կիւնլէրտէ Ամէրիգատան կէլէն տօքթօռ Պըրթըն վէ գումբանիասը ձըրթըն ինճատ իթտիի էն գօլայ վէ էն ուճուզ թէրթիպաթը աթի իւշ զիքր պէյան իտէրիզ:

Մէսէլա:

1/2 օ.քկա դան ալմադ իսթէյէն հասթալար տօղրու եէնիմահալլէյէ կիթմէլի վէ օրատա պիր եվտէ պիր կէճէ միսաֆիր եաթմալը:

Ֆագաթի այադլար, եիւշ, կէօշ, գապարմայա պաշլար պաշլամադ չօրապա գունտուրայա պագմայըպ հէմէն դաբըտան տըշարը ֆըրլամալը; չինքի պունա տիդգաթ էթմէյիպ սապահա գատար թահամմիւլ էթմէյէ գալգըշան պիր թադըմ ճահիլ հասթալարըն տէրիյէ քէմիյէ թէպտիլ օլմուշու պէն թէճրիւպէյէ կէօրիւմիւշ տիւր:

(Շարունակելի)

Սոյն երգին հրատարակութիւնը մեզմէ խնդրուած ըլլալուն՝ թատրոնաց մէջ երգուելու և տպագրուելու իրաւունքը հեղինակին վերապահուած ըլլալուն հետ մեկտեղ կ'ազդարարեմք:

ԷԼ ԱՄԱՆ

1.

Շու վադթը հազըրտէ,
Փիւչիւքտէ քէպիրտէ,
Զէմմ ու ֆասլ էյլէմէք
Օլմուշ պիր գայիտէ:
Վա՛յ, է՛լ աման, հ՛ը, հ՛ը, հը·
Նէ եաման, հ՛ը, հ՛ը, հ՛ը,
Բէ՛ք եաման,
Շու զէման:

2.

Ցօմուննա դանաէթ՝
Գալմասը պէրէքէթ,
Սիւսէ էլպիսէյէ
Վէրիլտի մէթանէթ: վա՛յ, է՛լաման..

3.

Էֆէնտի զաննըյլա,
Պիր թէմէննա չադտըմ,
Մէյէր սէյիս իմիշ,
Ուէթանտըմ քէս գալտըմ: վա՛յ, է՛լաման..

4.

Ցէրաճէ գալգալը,
Իսնաֆ թօփու աթտը,
Գըրդ արշըն ֆիստանա,
Պիրտէ գուլլուդ արթտը: վա՛յ, է՛լաման..

5.

Շալվարա կիւլէրլէր,
Պիղէ գապա տէրլէր,
Թիւլիւ բալճօ կիւիսպ՝
Մայմունա տէօնէրլէր: վա՛յ, է՛լ աման..

6.

Սըգը պօթինլէրէ,
Լիրա վէրիյօրլար,
Նազիքլէնմէք իչին՝
Թօփալ եէօրիւյօրլար: վա՛յ, է՛լ աման..

7.

Ջարիճ օլսուն տէյէ ,
Սայլար էօրիւյօրլար ,
Գըզ գուլէսի կիպի ,
Շինեօն եաբըյօրլար : վ՛այ , է՛լ աման . .

8.

Պիր թադըմ չիք պէյլեր ,
Էլիճի պիլէզիկեր .
Մաաշ ազ տըր տէյիպ՝
Հէր կիւն պօշ կէզերլեր : վ՛այ , է՛լ աման . .

9.

Ելտէ ինճէ պասթօն ,
Ճէպտէ սահաթ , պորտօն ,
Գօգօշ զիւպպէլէրիմ ,
Էյըրէնմիչլեր բարտօն : վ՛այ , է՛լ աման . .

10.

Կիւզել պիր գըզ կէօրիւպ՝
Ալէագա էտէրլեր ,
Փարասընը սոյուպ ,
Գաղա չէվիրիրլեր : վ՛այ . է՛լ աման . .

11.

Արթըք եվլէնմէ քտէ ,
Մասգարալը օլտու ,
Մէքթէպ չօճուգլարը ,
Աչըք մաչուք օլտու : վ՛այ . է՛լ աման . .

12.

Թօպաճըն եէրինէ ,
Վուշ իճատ էթտիլեր .
Գըզ էրքէք սարըլըպ ,
Գամչըսըզ տէօնէրլեր : վ՛այ , է՛լ աման . .

13.

Էվէլլեր կէօզլիյիւ ,
Գօրտու իհթիյարլար ,
Շիմտի օլուգ չօճուգ ,
Հէվսի քէօր օլմուշլար : վ՛այ , է՛լ աման . .

14.

Օն սէնէտէն պէրի ,
Պաղը պէյնամաղլար .
կաղէթա օգույուպ՝
Պիր հարճ աննամաղլար : վ՛այ , է՛լ աման :

15.

Գազանճա կէլինճէ ,
Հէլալ քեար գալմասը ,
Վագըթա ույմայան ,
Կիւնէրճէ աճ գալը : վ՛այ , է՛լ աման . .

16.

Ալաֆրանգա տէյիպ՝
Ճէսի գալտըրտըլար ,
Թաթլը սու ֆիրէնքլէրի՝
Տիլի ունուԹտուլար : վ՛այ , է՛լ աման . .

17.

Թէպտիլի հավայա ,
Հաճէթ պրագմատըլար ,
Քօմիսիօն խանընտա՝
Ալըպ վէրիյօրլար : վ՛այ . է՛լ աման . . .

18.

Ըսգամպիլ պարիթմիչ ,
Գուման օյնայօրլար .
Էյլէնէյիմ տէրքէն ,
Տօսթու սոյույօրլար : վ՛այ . է՛լ աման . .

19.

Շըմէն տըֆէր չըգտը ,
Հէրքէս քեարը պուլտու .
Բիանքօ չըկընըյլա ,
Թիմարխանէ տօլտու : վ՛այ է՛լ աման . . :

Գ. Հ. Ռշտունի

ՈՒՅՏՈՒՐՄԱՍԻՕՆ

Քա՛ Հնազանդ խաթուն , ատ ի՞նչ մուխ է , կրակ կայ տէյի վախցայ տափտուրու էլայ :

— Տահա նէ՛ էր , մախսըմիս խըսմէթը պացուի տէյի մէնէ աղէկներուն թիւթիւ կընեմ կոր . . . :

— Ճանըմ ատ աղէկ ամնա , չես նայիր կոր , մուխը էրկինք երեր է :

— Է՛յ թոռ էլայ , որի՞ զարարիկ մը ունիմ :

— Նա՞սըլ զարար չունիս , հիմայ կելլեն կրակ կը գիտնանտէ եանղընի թօփ կը նետեն

— Վո՛ւյ մեղայ, հիչ թխւթախւխու համար ալ թօփ նետեչնին լսած պանս չէր։

— Չա՛ ես, մէկալըր ալ խսկխւտարի վաբօռին օճախը քիչ մը եվէլօք վառեր է տէյի, կրակի թօփերը նետերէն . . .։

— Էյ աման, թօփ նետեչն ալ արթըխ մասխարկութիւն եղաւ . . . տուրսէն մարդ կուգայ՝ թօփ կը նետեն, մարդ տուրս կերթայ՝ թօփ կը նետեն, վարա չունին տէյի թօփ կը նետեն, իլէ չօճուխները, պաղչաս թօփ նետելով նետելով կիւղէլիմ սէմիզ օթներս ճարթ ու փուրթ հանեցին, ինչ կըլլայ եղեր թող թօփ մնալ թխւթախւխւս նետեն, պէլքի անոր ծանովը մէնէ աղէկները թաճիզ կըլլան տէ մախսըմին խըռմէթը կուտան։

* * *

Գուղում էրանիկ տուտու, տղուդ ըսէ տէ սա իմ չըլլալուս ալ կործի մը դնէ։

— Էյ ինչ կիտէ նայինք։

— Ֆրանսըզճա, տաճկերէն, հոռմերէն։

— Էյ թէֆթեր պռնել կիտէ . . ։

— Քա մեղայ ան ալ պան է օր, մէկալըր 3–4 հատ ծառ քը պռներ էր պէրաւ։

— Քա պռնել կըսեմ նէ, թէֆթերի իսիւլ պռնելուն համար կըսեմ։

— Ավֆ կըննես, չը հասկցայ, իսլիւխը ինչ է։

— Իշթէ տղաս կընէնէ, թխւճճարի թէֆթեր կը բերէ ամեն գիշեր չախույով կը քեռըթէ։

— Էյ քա քեռթէլէ նէ հէլպէթ տղաս ալ կրնայ ընել ամմա, հիչ քեռթելով փարա կը վաստկի՞ մի . . ։

— Մաշալլահ, աս քեռթուկով ծնայ նէ փարա տնելու տեղ չի պիտի դտնայ։

ՏՈՔԹԷՕՐ Մ. ՓԱՓԱԶԵԱՆ

Փարիզի բժշկութեան վարժարանին մէջ իր ուսմունքը աւարտած և վկայականն ըստացած ի Պոլիս վերադարձած է. այժմ իր բնակութիւնը հաստատած է ի Գալաթիա, Հայոց եկեղեցւոյ փողոց թիւ 12 տունը, ուր պատրաստ է ամէն օր մինչև կէս օր հիւանդ ընդունիլ, և երեքշաբթի օրերն ալ՝ ձրի դարմանել։

——

ԱՂՔՍԱՆԴՐ ՎԷՅ

ՔԵՐԹՈՒԱԾՔ

ՈՒԻՐՈՒԱԿԱՆՔ

ԹԱՐԳՄԱՆԵՑ

ՄԵԼԳՈՆ Կ. ՆԱԶԻԿԵԱՆ

Սոյն բանասիրական գիրքը իւր մէջ պարունակած իմաստալից գաղափարներով արժանի է ամեն կարգի ազգային բանասիրաց։

Դեղրոնատեղին է Ֆրէնկեան դրատուն. կը ծախուի նաև Հայ դրավաճառաց քով. ի գին 4 ղրշ.

Գումգափու Մօլա Թաչի ճաւտէն 4½ կանգուն երեսով ամենը 90 կանգուն տեղ մը կայ ծախու։ Ուզողը կրնայ դրասենեակս տեղեկութիւն առնել։

Մամլոյ իւրաքանչիւր չրջանը 32 օրինակ է։
Ստորագրութեան տեղն է Պոլիս, Զինճիրլի խան վերի յարկ թիւ 18։
Դուրս երթալիք թերթից փոստայի ծախքը առնողին վրայ է։

Շրջանին գինը դահեկան կանխիկ	60
Կիսաչրջանը » »	30
Մէկ թիւը փարայ	30
Ծանուցման տողն է դահեկան	2

ՇԱՐԱԳԻՐ–ՏՆՕՐԷՆ
ԳԷՈՐԳ Ե. ԱՃՎԱԶԵԱՆ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ս. Ղ. Պարտիզպանեան եւ Ընկ.
ՐԻԶԱ–ՓԱՇԱ ԽԱՆ ԹԻՒ 3